

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2012 r. — Kühne + Nagel International przeciwko Komisji

(Sprawa T-254/12)

(2012/C 227/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kühne + Nagel International AG (Schindellegi, Szwajcaria), Kühne + Nagel Management AG (Schindellegi, Szwajcaria), Kühne + Nagel Ltd (Uxbridge, Zjednoczone Królestwo), Kühne + Nagel Ltd (Szanghaj, Chiny), Kühne + Nagel Ltd (Hong Kong, Chiny) (przedstawiciele: U. Denzel, C. Klöppner i C. von Köckritz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1, 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 28 marca 2012 r. C(2012) 1959 wersja ostateczna w sprawie COMP/39462 — Usługi spedycyjne, na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE, w zakresie w jakim dotyczą skarżących;
- posiłkowo: obniżenie kwoty grzywien nałożonych na skarżące w art. 2 decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja nałożyła na skarżące grzywnę za ich udział w czterech odrębnych kartelach w związku z dopłatami NES, AMS, CAF oraz PSS.

Na poparcie skargi w odniesieniu do wszystkich dopłat skarżące podnoszą następujące zarzuty:

- Nałożenie grzywny na skarżące jest sprzeczne z prawem ze względu na błędy w ocenie. Komisja błędnie oceniła z jednej strony obrót związany z naruszeniem, gdyż przyjęty przez nią obrót nie ma żadnego związku pośredniego bądź bezpośredniego z naruszeniem. Z drugiej strony niesłusznie nie uwzględniła ona okoliczności łagodzących, które dotyczą skarżących.
- Wysokość nałożonych grzywien narusza zasadę proporcjonalności i art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Ze względu na szczególne cechy sektora usług spedycyjnych grzywny nałożone przez Komisję są rażąco nieproporcjonalne i naruszają art. 49 ust. 3 karty.

— Naruszone zostały prawa skarżących do obrony, gdyż Komisja odmówiła dostępu do akt (sprawy COMP/39.258), o który wnioskowały pismem z dnia 30 listopada 2011 r., i tym samym niezgodnie z prawem ograniczyła prawa skarżących do obrony.

Na poparcie skargi w odniesieniu do dopłat NES i AMS skarżące podnoszą ponadto następujące zarzuty:

- Handel między państwami członkowskimi nie został zakłócony. Komisja błędnie zastosowała prawo, gdyż nie wystąpiły przesłanki art. 101 ust. 1 TFUE (wpływ na handel między państwami członkowskimi).
- Komisja błędnie zastosowała prawo, przyjmując niesłusznie, iż ma uprawnienie do ścigania naruszeń w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE w dziedzinie transportu lotniczego; w każdym razie niezgodnie z prawem Komisja nie przyznała zwolnienia na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 3975/87 z dnia 14 grudnia 1987 r. ustanawiającego procedurę stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego. Komisja nie była uprawniona pod względem prawnym do nałożenia grzywien z tytułu naruszeń art. 101 ust. 1 TFUE, gdyż przed dniem 1 maja 2004 r. brak było rozporządzenia wykonawczego dla transportu lotniczego i tym samym transport lotniczy między Unią a krajami trzecimi korzystał ze zwolnienia („air transport exemption”).
- Komisja oceniła błędnie pod względem prawnym czas trwania naruszenia w odniesieniu do skarżących. Komisja błędnie zastosowała prawo i nie uzasadniła wystarczająco swej decyzji odnośnie do daty rozpoczęcia naruszenia. Skarżące uczestniczyły w zdarzeniach istotnych z punktu widzenia prawa antymonopolowego najwcześniej od dnia 4 listopada 2002 r. w odniesieniu do dopłaty NES i najwcześniej od dnia 21 października 2003 r. w odniesieniu do dopłaty AMS.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2012 r. — Hautau przeciwko Komisji

(Sprawa T-256/12)

(2012/C 227/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hautau GmbH (Helpsen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Peter)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji Unii Europejskiej C(2012) 2069 wersja ostateczna z dnia 28 marca 2012 r. w sprawie COMP/39452 — Okucia do okien i drzwi okiennych) w części, w jakiej dotyczy ona skarżącej;
- ewentualnie, odpowiednie obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

- 1) Po pierwsze, w decyzji w sprawie grzywny pozwana błędnie przyjęła za punkt wyjścia naruszenie art. 101 TFUE. Takie naruszenie nie wchodzi jednak w rachubę, gdyż rozmowy odbywały się za pełną wiedzą i na życzenie przeciwnej strony rynku.
- 2) Po drugie, w decyzji w sprawie grzywny pozwana błędnie przyjęła, że przedmiotem rozmów między zainteresowanymi przedsiębiorstwami były inne typy okuć niż okucia obrotowo-uchylne.
- 3) Po trzecie, nawet jeśli miałyby mieć miejsce naruszenie art. 101 TFUE, w decyzji w sprawie grzywny pozwana w każdym razie błędnie przyjęła, że antykonkurencyjne praktyki dotyczyły także okuć specjalnych.
- 4) Po czwarte, chybione jest także założenie, że skarżąca uczestniczyła w ewentualnych antykonkurencyjnych porozumieniach, które wykraczały poza terytorium Republiki Federalnej Niemiec. Ewentualnie w przypadku skarżącej w rachubę wchodzi naruszenie art. 101 ust. 1 TFUE na rynku włoskim i greckim w roku 2007.
- 5) Po piąte, skarżąca podnosi pomocniczo, wnosząc z zarzutów od drugiego do czwartego, także błędne uwzględnienie przy obliczaniu grzywny obrotów ze sprzedaży okuć przesuwanych lub okuć specjalnych, jak również obrotów, które nie zostały uzyskane w Niemczech. Wskutek wliczenia tych obrotów obrót wyliczony przez pozwaną do celów ustalenia podstawowej kwoty grzywny jest zdecydowanie zbyt wysoki. Tym samym naruszony został art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003.
- 6) Po szóste, skarżąca powołuje się pomocniczo na błąd w ocenie przy obliczaniu grzywny, jeśli chodzi o wagę naruszenia i wysokość podwyżki w celu odstraszenia (tzw. opłaty wejściowej). Procent ustalony w odniesieniu do skarżącej z tytułu wagi naruszenia lub podwyżki w celu

odstraszenia jest nieproporcjonalnie wysoki. Także w tym zakresie — zdaniem skarżącej — występuje naruszenie art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003.

- 7) Po siódme, skarżąca zarzuca pomocniczo naruszenie art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 z powodu błędnego uwzględnienia obrotów uzyskanych przez nią wraz z innymi członkami kartelu.
- 8) Po ósme, decyzja jest także obciążona poważnym brakiem uzasadnienia. Zdaniem skarżącej należy zatem stwierdzić jej nieważność w całości z powodu naruszenia art. 296 TFUE i wynikającego stąd naruszenia prawa do obrony przysługującego skarżącej, przy czym powinno to nastąpić niezależnie od tego, czy skarżąca uczestniczyła w porozumieniach naruszających art. 101 TFUE czy nie. Konwalidacja w trakcie bieżącego postępowania nie wchodzi w rachubę.
- 9) Po dziewiąte, Komisja błędnie zakłada, że skarżąca uczestniczyła od dnia 16 listopada 1999 r. do dnia 3 lipca 2007 r. w (rzekomo) antykonkurencyjnych porozumieniach. Zarzut jednolitego i ciągłego naruszenia od dnia 16 listopada 1999 r. do dnia 3 lipca 2007 r. jest jednak bezzasadny ze względu na autonomiczną podwyżkę cen dla roku 2001 oraz brak porozumienia dla roku 2002. Ewentualnie w decyzji mogą zatem zostać uwzględnione okresy od roku 2003. Niemniej w zakresie, w jakim skarżącej zarzucane jest antykonkurencyjne zachowanie wykraczające poza rynek niemiecki, można ją ewentualnie obciążyć naruszeniem art. 101 TFUE w roku 2007. Skarżąca stoi zatem na stanowisku, że niedopuszczalne jest przyjęcie w odniesieniu do niej naruszenia trwającego siedem lat i siedem miesięcy.

—————

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2012 r. — Siegenia-Aubi i Noraa przeciwko Komisji

(Sprawa T-257/12)

(2012/C 227/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Siegenia-Aubi KG (Wilnsdorf, Niemcy) i Noraa GmbH (Wilnsdorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Caspary i J. van Kann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji Europejskiej C(2012) 2069 wersja ostateczna z dnia 28 marca 2012 r. w sprawie COMP/39452 — Okucia do okien i drzwi balkonowych w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;